

สมรรถนะและการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการเพื่อสังคม: กรณีศึกษาผู้ที่ขับเคลื่อนประเด็นเด็กและเยาวชนในจังหวัดน่าน

COMPETENCIES AND SOCIAL ENTREPRENEUR COMPETENCY DEVELOPMENT:
CASE STUDIES OF ACTIVISTS ON CHILDREN AND YOUTH ISSUES IN NAN PROVINCE

กัญญารัช วงศ์ภูคา 5037799 SHPE/D

ปร.ด. (ประชากรศึกษา)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ชีรเดช ฉายอรุณ, Ph.D., ศุภวิทย์ พลายน้อย, Ed.D., ปิยะวัฒน์ บุญ-หลง, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินและพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการเพื่อสังคมในผู้ที่ขับเคลื่อนประเด็นเด็กและเยาวชนในจังหวัดน่าน รูปแบบการวิจัยและพัฒนา มีหน่วยในการศึกษาระดับบุคคลจำนวน 32 คน ใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ แบ่งขั้นตอนการดำเนินงานออกเป็น 2 ระยะ คือ 1) ระยะวิจัยสมรรถนะผู้ประกอบการเพื่อสังคม 2) ระยะพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการเพื่อสังคม ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ผลการประเมินสมรรถนะผู้ประกอบการเพื่อสังคมพบว่า กลุ่มผู้เข้าร่วมการวิจัยส่วนใหญ่มีคุณลักษณะที่เอื้อต่อการพัฒนาสมรรถนะให้เป็นผู้ประกอบการเพื่อสังคมอยู่สูงคือ มีแรงจูงใจ มีความคิดวิสัยทัศน์และภาวะทางอารมณ์สังคมและคุณธรรมจริยธรรม ส่วนการประเมินสมรรถนะความรู้ ทักษะ ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการ ด้านทีมงาน ด้านการสร้างเครือข่าย ด้านการเรียนรู้ ด้านการระดมทุน ด้านการสร้างการตลาด ด้านการสื่อสาร และด้านการรายงานและประเมินผล โดยจัดสมรรถนะเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ผู้เริ่มต้น ประยุกต์ใช้ ชำนาญ และการนำพบว่า มีระดับค่าเฉลี่ยสมรรถนะโดยรวมเท่ากับ 2.76 และสมรรถนะที่มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ด้านการเรียนรู้ รองลงมาด้านการสร้างทีมงานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 และ 3.00 ตามลำดับ ส่วนสมรรถนะที่ต่ำที่สุดได้แก่ สมรรถนะด้านการระดมทุน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.34 รองลงมาได้แก่ ด้านการรายงานและการประเมินผล และด้านการบริหารจัดการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.67 และ 2.73 ตามลำดับ ผลการจัดกลุ่มคนตามระดับสมรรถนะจัดแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีสมรรถนะสูงจำนวน 17 คนและกลุ่มที่มีสมรรถนะต่ำจำนวน 15 คน ทั้ง 2 กลุ่มมีระดับสมรรถนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการเพื่อสังคมในผู้ที่ขับเคลื่อนประเด็นเด็กและเยาวชนในจังหวัดน่าน สามารถจัดแบ่งได้ 3 แนวทางหลัก ๆ ได้แก่ การพัฒนาโดยการเรียนรู้ด้วยตนเอง การพัฒนาโดยการเรียนรู้จากประสบการณ์ผู้อื่น และการพัฒนาโดยการฝึกอบรมปฏิบัติการ

ข้อเสนอแนะควรมีกฤษฎีพัฒนาคุณลักษณะคนรุ่นใหม่ให้เป็นผู้ประกอบการเพื่อสังคมมากขึ้น ควรวิจัยและพัฒนาทุนทางสังคมวัฒนธรรมของกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ให้เข้มแข็ง และควรมีการปรับประยุกต์ใช้รูปแบบสมรรถนะและการพัฒนาสมรรถนะให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนา